

400–499 paŝoj – 31 baladoj

& Fraŭlina kanto:.....	222	& Vagemulo:.....	248
& La ursfelo:.....	223	& Ekvilibro:.....	250
& La vulpo kaj la gruo:	225	& Svato de monta ogrino:	252
& Karinjeto:.....	226	& Mia patrujo:.....	254
& La ŝipo Albertina:	228	& Rebrilos la stelo:.....	256
& Gaudeamus - Studenta himno:	230	& La Tagiĝo:	258
& Grandula urbeto bruna:.....	231	& La landlimo:	260
& Ne la amo:.....	232	& La bona trinkaĵo:	262
& Demonoj:	234	& La flatema maro:	264
& La drinkej' de Lama Lotte: .	236	& Jam kreskas la semo!:	266
& La milito de Pjero:	238	& Preĝo de la kuracisto:	268
& La perfidita junco:	240	& La du fratinoj:.....	270
& La soldato kiu marŝas:	242	& Verda Ĉapo:	272
& Majkanto la malnova:	244	& Incesta balado:.....	274
& Feina sorto:	246	& La nigra ŝalo:.....	276
		& Manĝokanto:	278

& Fraŭlina kanto:

< Ripete 17 el 50 batoj por strofo, entute 400 paŝoj dum 3 minutoj. Laŭ hungara popolkanto verkis Ernesto Geleta.>

(#Melodio:

<:50> ((DoDo MiDo SoSo LaSo FaMi Re Do o;)×

(FaSo La La a doTi La So o; do So MiDo SoSo LaSo FaMi Re Do o)×

)×8)+

(&Strofoj:

'1 /Venis al mi Esperanto-
invitilo. ; Mi veturos ĉar mi
estas amkaptilo. (; Ĉarmulino,
facilino, ; Eble mi revenos kiel
junedzino!)×

'2 Mi jam serĉis belan veston
en la ŝranko. ; Certe venos el
la buboj granda kvanto. (; Mia
koro kaj la mamoj, ; Estas ĉiam
preta por la nova amo!)×

'3 Mi la buŝon kaj okulojn
plibeligas. ; Ekvidante virojn
mi jam ĝoje ridas. (;
Ridetante, koramante, ; Tio
estas mia revo ekirante!)×

'4 En la mano por veturo la
bileto. ; Mia cerbo pensas
ĉiam je fileto. (; Bela bubo
estu edzo, ; Kapti ĝojon, jen
estas la grandbleco!)×

'5 Alportis min buso kaj la
vagonaro. ; Al la urba, bela
urba stacihalo. (; Tie estas
renkontiĝo, ; Dolĉa kiso min
atendas je la riĉo!)×

'6 Inter kisoj, la paroloj al mi
sonas. ; Kaj la kisojn al la
bubo mi redonas. (;
Palpebrumas, koro predas, ;
Ĉar mi jam en lia amo tute
kredas!)×

'7 Akompano, amindumo sur
la vojo. ; En la koroj ekloĝiĝis
granda ĝojo. (; Freŝa vento,
amkonsento, ; Ni rapide
proksimiĝas al la venko!)×

'8 Tiel agi en la mondo estus
paco. ; Ni ekvidis la preĝejon
sur la placo. (; Ni kuregu al la
pastro, ; La feliĉon dankas ni
al Esperanto!)×)

& La ursfelo:

< Rekante 21 el 37 batoj por strofo, entute 407 paŝoj dum 5 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Ezopa Saĝo, 1956). Baladigas Martin Strid (2015) per samaj melodio kaj rekantaĵo kiel por Konfeso.>

(#Melodio:

<:37> (

/dodo dore doTi LaSo; dodo dore mimi mimi; mifa soso somi mire; dore doTi LaLa LaSo;

(#Rekantaĵe: do mire do dodo Ti La; LaTi dodo dore mimi; mifa somi mire do; do mire do dodo Ti La a)

)×11)+

(&Strofoj:

'1 /Du kompanoj en
drinkdomo ; pri ĉasadoj
fanfaronis, ; ĉe l' apuda tablo
homo ; miris, miris, kaj
proponis:

(×:; **Zorgojn li foje forgesas ;
Li pri felo tro promesas ;
nek la urson venkis li;
Zorgojn li ĝoje forgesas.**)

'2 "Aŭdu, ho ĉasistoj gloraj, ;
urso tra l' arbaro vagas. ;
Dudek kvin monerojn orajn ;
mi por ties felo pagas."

'3 Ĉar la monon tiuj sentis ;
jam tintadi en la poŝo, ; ĉion
bonan ili mendis, ; drinkis ĝis
la lasta groŝo.

'4 Poste ili venko-certe ; iris al
la ĉasekskurso. ; Ili iris, ĝis
averte ; unu kriis: "Jen la
urso!"

'5 Urso, jes, sed ve, giganta, ;
alta super arbotrunkoj, ;
sovaĝege atakanta ; per la
ulno-longaj ungoj.

'6 Terurite, la kompanoj ; ne
kuraĝis lanci, pafi, ; ĵetis ĉion
el la manoj ; kaj klopodis nur
sin savi.

'7 l' unu grimpe sin defendis, ;
rampis sur arbeg' ĝis pinto, ; la
alia sin etendis ; sur la tero,
kaj mortinto

'8 sin ŝajnis (ĉar laŭdire ;
urs' ne manĝas mortan
homon). ; Rigidiĝis li
senspire, ; ne montrante
vivosimptomon.

'9 l' urso venis kaj lin flaris ;
ĉe orelo, nazo, buŝo, ; sed
nenion al li faris: ; Iris for sen
ia tuŝo.

'10 Kuŝis li kun turna kapo ... ;
Nun descendis la kolego, ;
ŝercis, ĝoje pri l' eskapo: ;
"Kion diris la ursego?"

'11 "Ho, ĝi flustris ĉe orelo ;
ion, kion ni ne lernis: ; Tiam
trinku je ursfelo, ; kiam vi la
urson sternis.")

& La vulpo kaj la gruo:

< Rekante 9 el 17 aŭ 18 el 31 batoj por strofo, entute 170 paŝoj dum 2 minutoj aŭ 410 paŝoj dum 5 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Ezopa Saĝo, 1956). Baladigis Martin Strid (2015) per sama melodio kiel por Ora Koko kaj alia rekantaĵo. Alternative eblas uzi melodion kaj rekantaĵon de Sigmunda balado.>

(#Melodioj:

((# Ora Koko: <:17> /dore mifa soso somi; rere mimi mire dodo; (#Rekantaĵe: dore mifa soso mi; rere mimi rere doTi La)) ?

(#Sigmunda balado: <:41> /mi mi ldolre mi mi mido re fa; mimi mimi mido re fa; (#Rekantaĵe: mire do; domi mimi re do; rere rere re re; mi mire doTi La; Somi mimi re do))

)×10)+

(&Strofoj:

'1 /Vulp' invitis al si grupon ;
kaj al ĝi promesis ĝuon

(×:;

(# Unua: (×:; **Gaje dancu en la rond' ; kaj ni kantu pri bestara mond'.**)?)

(# Alternativa: **En la ĉen' ; dancu nun trankvile ; ĉiuj ni trankvilas ; jen en amika ĉen' ; dancu nun trankvile.**)

'2 manĝi, trinki plej agrable. ;
Tiu venis. Nu, surtable

'3 estis supoj delikataj, ; sed
nur en teleroj plataj.

'4 Dum la vulpo do festenis, ;
ĝia gasto vane penis

'5 per la longa, pinta beko ; pri
elsuĉo aŭ elleko.

'6 Tio la grupon tre incitis, ; ĝi
la vulpon reinvitis;

'7 faris kuiradon grandan, ;
ĉion bonan, pleje frandan

'8 donis, sed, kun venĝo-volo,
; en botel' de longa kolo.

'9 Sian bekon ĝi enŝovis, ; sed
la vulpo vane provis

'10 manĝi el la svelta vazo, ;
iris for kun longa nazo.)

& Karinjeto:

< Ripete 16 el 32 batoj por strofo, entute 416 paŝoj dum 5 minutoj. Norda Kantaro #4418. El sveda tradukis Kukoletto (-LOrE).>

(#Melodio:

<:2> (

(imi /LaTi domi /milre domi /somi fare /mi)×

(imi /somi fare /mildo LaTi /domi milreTildo /La ah)×

)×13)+

(&Strofoj:

'1 (Kaj /Karinjeto /se2rvis en /re2ĝa ka/stel'.)× (/Inter servi/sti2noj ŝi /brilis ki2e2l /stel'.)×

'2 (/Inter servi/sti2noj ŝi /brilis kiel /stel'.)× (Kaj /juna reĝo /Karinjeton /alparo2lis ti/ele:)×

'3 (Aŭskultu, Karinje2to, ĉu estos vi kun mi?)× (Ĉevalon grizan kaj orselon donos mi2 a2l vi.)×

'4 (Ĉevalo griza kaj orselo estus troa glor'.)× (Al via junreĝino donu, lasu mi2n kun honor'.)×

'5 (Aŭskultu, Karinje2to, ĉu estos vi kun mi?)× (Plej ruĝan oran kronon mian donos mi2 a2l vi.)×

'6 (Plej ruĝa ora krono via estus troa glor'.)× (Al via junreĝino donu, lasu mi2n kun honor'.)×

'7 (Aŭskultu, Karinje2to, ĉu estos vi kun mi?)× (Duonan reĝan regnon mian donos mi2 a2l vi.)×

'8 (Duona reĝa regno via estus troa glor'.)× (Al via junreĝino donu, lasu mi2n kun honor'.)×

'9 (Aŭskultu, Karinje2to, se vi rifuzas min,)× (en najlan la bare2lon metigos mi2 ja2 vin.)×

'10 (Kaj se en najlan la
barelon vi metigos min,)×
(anĝeloj diaj vi2dos ke mi ne
ku2lpa2s ĝin.)×

'11 (En najlan la barelon
enmetis ili ŝin.)× (Kaj reĝaj
servaj kna2boj ĉirkaŭen
tu2rni2s ĝin.)×

'12 (Kolomboj blankaj ve2nis
de la ĉielo du,)× (prenante
Karinje2ton kaj tri fari2ĝi2s
tuj.)×

'13 (Kaj korvoj nigraj ve2nis
de la infero du,)× (prenante
junan re2ĝon kaj tri fari2ĝi2s
tuj.)×)

& La ŝipo Albertina:

< Ripete 18 sed rekante 8 el 32 batoj por strofo, entute 416 paŝoj dum 4 minutoj. Norda Kantaro #4460. Marista tirkanto skandinava. El sveda tradukis Kukoleto (1993 LORE).>

(#Melodio:

< 1,8:4> (

So /mi rere dodo rere /do o Ti; rere /relre LaaTi dodo TiLa /So;
sooso so; SoTi /rere rere TiSo; dore /mimi soso mido; remi /falfa
LaaLa SoSo Tire /do; doodo do

)×13)+

(&Strofoj:

'1 /Ŝip' konstruiĝis en la
/Nordo ; Alber/tina ja estis ĝia
/nom' ; Pumpu for! ;

Alber/tina, estu vere ;
Alber/tina, sendanĝere ;
Alber/tina ja estis ĝia /nom' ;
Pumpu for!

'2 Kaj la ŝipo ja estas jam
rigita ; (: jam rigita per jardoj
kaj mastar')

(×:; **Pumpu for!**)

(,; Jam rigita,)

(×: **estu vere** ;)

(,; jam rigita,)

(×: **sendanĝere** ;)

(,; jam rigita per jardoj kaj
mastar' ;)

(×: **Pumpu for!**)

'3 Kaj ta ŝipo jam estas
kolorita ; kolorita per ruĝo kaj
viol'

'4 Tiu ŝipo ja estas jam lanĉita
; jam lanĉita per pompo kaj
ĉampan'

'5 Kaj la ŝipo ja estas jam
ŝarĝita ; jam ŝarĝita per
brando kaj bier'

'7 Al Madejro nun havos ni
direkton, al Madejro l' direkto
estos do

'8 Kaj ploras knabino sur la
strando ; jes, ŝi ploras pro l'
amiko sur la mar'

'9 Tiu ŝipo jam fine
surgrundiĝis ; surgrundiĝis
inter ŝeroj kaj ondromp'

'10 Kaj la ŝipo jam estas
elrabita ; elrabita inter ŝeroj
kaj ondromp'

'11 Ĝia tombo jam estas fosita
; jam fosita inter ŝeroj kaj
rokar'

'12 Epitaf' ĝia estas jam
skribita ; jam skribita en oro
en latin'

'13 Tie ploras knabino en la
Nordo ; kaj ŝi ploras pro
malesta marist'

& Gaudeamus - Studenta himno:

< Ripete 18 el 61 batoj por strofo, entute 427 paŝoj dum 3 minutoj. El latina tradukis L. Zamenhof. La kutima latina titolo estas “Gaudeamus igitur”. >

(#Melodio:

(
(/do3So So do /La3La La La /Ti3do re Ti /dolmi do o)×
(/Ti3do re re /mi3do re re)×
/doTi Lalfa milre /mi lre ddo /doTi Lalfa milre /so lTi ddo h
)×7)+

(& Strofoj:

'1 /Ĝoju, ĝoju /ni, kolegoj,
/dum ni junaj /e2stas! /Ĝoju,
ĝoju /ni, kolegoj, /dum ni
junaj /e2stas! /Post plezura
/estanteco, /post malgaja
/maljuneco /Sole te2ro2
/re2stos, /sole te2ro2 /re2stos.

'2 (Vivo estas tre mallonga,
kuras ne tenate.)× Kaj subite
morto venos, kaj rapide ĉiun
prenos, (Ĉiun senkompate.)×

'3 (Kie niaj antaŭuloj en la
mondo sidas?)× Iru al la
superuloj, serĉu ilin ĉe
subuloj, (Kiu ilin vidas?)×

'4 (Vivu la Akademio, kaj la
profesoroj!)× Vivu longe, kaj
en sano, ĉiu akademiano,
(Vivu sen doloroj.)×

'5 (Vivu ĉiuj la knabinoj belaj
kaj hontemaj!)× Vivu ankaŭ la
virinoj, amikinoj kaj
mastrinoj, (Bonaj
laboremaj.)×

'6 (Vivu, floru nia regno kaj
regnestro nia)× Kaj amikoj
mecenataj, protektantoj
estimataj (De l' akademio.)×

'7 (Mortu, mortu, malgajeco,
mortu la doloro!)× Mortu ĉiu
intriganto, kaj malamon
konservanto (Longe en la
koro.)×)

& Grandula urbeto bruna:

< Ripete 30 el 61 batoj por strofo, entute 427 paŝoj dum 5 minutoj. Verkis kaj komponis Zeca Afonso. El portugala tradukis La originalo, “Grândola, Vila Morena” (albumo Cantigas do maio, 1971), estis unu el du kantoj uzataj kiel sekretaj signaloj en publika radio por alvoki kaj konfirmi la ekon de kontraŭdiktatura ŝtatrenverso kaj sensanga revolucio en Portugalujo en jaro 1974-a.>

(#Melodio:

<:61> (

h /Do3Do Do oTI DoRe Mi lRelMilRe Do o; Fa3Fa Fa aMi FaSo
La lSolLalSo Fa a; Fa3Mi Fa3So LaSo Fa lMilFalMi Re e; TI3Do
Re3Fa Mi3Re Mi lRelMilRe Do o;; So3So So odo SoFa So
lFalSolFa Mi i; La3La La aSo LaTi do lTildoITi La a; La3So
La3Ti do3Ti La lSolLalSo Fa a; Re3Mi Fa3La SoFa (So
lFalSolFa Mi i)?(Mi lRelMilRe Do o)

)×5)+

(& Strofoj:

'1 (: /Grandula, urbeto bru4na
; Vera hejmo de frata4ro ; En
vi regas vol' komu4na ; En vi
estas solida4ro)

(,: En vi estas solida4ro ; en vi
regas vol' komu4na ; Vera
hejmo de frata4ro ; Grandula,
urbeto bru4na)

'2 En vi havas mi amikon ;
Temas pri la proletaro ;
Grandula, urbeto bruna ; En vi
estas solidaro

'3 Vera hejmo de frataro ;
Grandula, urbeto bruna ; Inter
via proletaro ; Plene regas vol'
komuna

'4 En la ombro de ĉi kverko ;
Kiu aĝas sen komparo ; Ĵuras
sekvi mi ĝis ĉerko ; Grandula,
de vi leĝaron

'5 Grandula, de vi leĝaron ;
Ĵuras sekvi mi ĝis ĉerko ; En
la ombro de ĉi kverko ; Kiu
aĝas sen komparo

& Ne la amo:

< Ripete 22 sed rekante 14 el 43 batoj por strofo, entute 430 paŝoj dum 5 minutoj. Verkis (kaj komponis) Grigorij Arosev. Baladigis Martin Strid (2015) per melodio de Mikis Theodorakis kaj nova rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:43> (

/dodo SoSo LaTi dodo; TiLa SoFa MiRe Do o; dodo SoSo dore mimi; (fa re mi do relfa milre do)×2 o

(#Rekantaĵe:; mimi mimi mimi mimi; misofami famiredo re; rere rere rere rere; refamire miredoTi do o)

)×10)+

(&Strofoj:

'1 Ne la amo sed la febro, ;
Trankviliĝo sed ne ŝtorm', ;
Ne animo sed algebro, ('; Ne
pasi' sed nu2ra2 form'.) (,; Ne
pasi' sed nu2ra2 form'.)

(×: **Tamen paŝu, triston kaŝu
; Venu kun ni danci en la
ĉen'** ; **Viva nervo, vera vervo
; Vigle paŝu en la danco
jen!**)

'2 Ne la kuno sed la solo, ; Ne
kontakt' sed miskompren'. ;
Kaj anstataŭ viva bolo ; Marĉo
kaj droniga splen'.

'3 La kandelo jam forbrulis, ;
Tuta viv' vaksiĝis jam, ; Kaj la
vivo respegulis: ; Estas febro
sed ne am'.

'4 Apud vi mi estas fremda, ;
Kaj penetras min malpur', ;
Mankas fortoj por atendo ; De
alveno de plezur'.

'5 Ankaŭ mi ne havas fortojn ;
Por plu firmu mia brak'. ; Kaj
anstataŭ manĝi tortojn - ; Suĉi
akvon el kloak'.

'6 La kandelo jam delonge ;
Sin ekstermis pro ĉagren', ;
Kaj anoncis vento gonge ; Ke
ne estas kun', sed sen'.

'7 Certe vi ne vi jam estas, ;
Ankaŭ mi ne estas mi. ; Nia
amo ĉerke keŝtas, ; Anstataŭas
ĝin kemi'.

'8 Ne plu estas mi naiva. ; Pro
foresto de la halt' ; Nekredeble
tedis vivo - ; Ĝi similas al
asfalt'.

'9 La kandelo ploras gute ;
Kun neniuj perspektiv'. ; Kaj
forfluas pominute ; Tra la
fingroj nia viv'.

'10 Ne la amo sed la febro, ;
Trankviliĝo sed ne ŝtorm', ;
Ne animo sed algebro, ; Ne
pasi' sed nura form'.

& Demonoj:

< Ripete 17 el 31 batoj por strofo, entute 434 paŝoj dum 5 minutoj. Verkis Aleksandr Puŝkin. El rusa tradukis Mikaelo Bronŝtein. Baladigis Martin Strid (2015) per modifita popolmelodio sveda "Leksmarschen" kaj nova rekantaĵo. Klarigo (*): '3 Jamŝĉiko: Rusa '5 Stalono: ĉevaluĉo. '6 Versto: rusa mezuro, 1067 metroj.>

(#Melodio:

<:31> (

/LATILASI LATI Do Doo;MiRe TISO TIRe LA; MiFiMiRe
MiFi So Soo;TiLa FiRe FiLa Mi ii;DoRe MiLa LaTiLaSo LaSo ;
Mi3Fi SoMi FiRe Mi Mi;LA Re3Fi LaSo Fi Mi;Re DiLA TISO
LA LA

)×14)+

(& Strofoj:

'1 /Nuboj flugas, nuboj volvas;
en fantoma luna hel' ; hasta
neĝo fluge polvas. ; Morna
nokto, morna stel'.

(×: **kaj ni flugas tra la nokto
nigra ; per magia ĉi rakonto,
; do dancu ĉiam vigla ; trans
jen fabela ponto.**)

'2 Kampo, kampo malsarena, ;
nur tintilo: din-din-din. ;
Volnevole vast' ebena ;
trompas min, timigas min.

'3 - Ek, jamŝĉik'!*! - Ho ne,
sinjoro! ; Por ĉevaloj peza
tren', ; la okulojn gluas
ŝtormo, ; mankas vojo sur
eben'.

'4 Ve! Eĉ spuron mi ne vidas!
; kion faru ni en sol'? ; Kampe
diablo nin misgvidas, ; rulas
nin laŭ sia vol'.

'5 Vidu, jen, jen ĝi ribelas, ;
prancas kun ĉevala hen', ; jen
stalnon* nian pelas ;
sovaĝintan al raven'.

'6 Jen ĝi misan verston*
montris ; antaŭ mi en neĝa
fum' ; jen fajrere ĝi
ekmontris ; kaj degelis en
mallum'.

'7 Nuboj flugas, nuboj volvas;
en fantoma luna hel' ; hasta
neĝo fluge polvas. ; Morna
nokto, morna stel'.

'8 Ĉesis tinto, sledo haltis, - ;
ni senfortas vagi plu... ; -
Vidu, kiu kampen saltis? ; -
Dio scias! Ŝtipo... lup'...

'9 Vent' malicas, vento muĝas,
; la ĉevaloj en stertor'; - jen ĝi
ien salte fuĝas, ; okulumas nin
en for'.

'10 Kaj denove rajd' senbrida;
La tintilo: din-din-din... ;
Amasiĝas gent' spirita ; en
ebena blanka sin'.

'11 Sen mezuro, ekster klaro ;
sub malhela morna lun' ; flirte
ŝajnas demonaro ; foliaron en
aŭtun'.

'12 Kien ili! Kion kantas ; en
sopir'? Laŭ kies vol'? ; Ĉu al
sorĉa nupto hantas, ; aŭ al
tombo de kobold'?

'13 Nuboj flugas, nuboj
volvas; en fantoma luna hel' ;
hasta neĝo fluge polvas. ;
Morna nokto, morna stel'.

'14 La fantomoj are, are ; en
senlimo flugas for. ; Per
plorego pende, knare ; ŝiras
vundon en la kor'.

& La drinkej' de Lama Lotte:

< Ripete 22 sed rekante 5 el 31 batoj por strofo, entute 434 paŝoj dum 5 minutoj. Norda Kantaro #5107. Komponis William Steffe (ĉ. 1856). Sveda teksto el Gotenburgo (ĉ. 1860-1880). El sveda tradukis nekonato strofojn '1,2,3,5,6 kaj 10 kaj Martin Strid (2007) la ceterajn.>

(#Melodio:

<:31> (/So oFa MiSo dore mi i do o; La aTi doTi doLa So o Mi i; So oFa MiSo dore mi i do;

(#Rekantaĵe: dodo re re do Ti doododo dodo do)

)×14)+

(&Strofoj:

'1: (/Fratoj, ĉu vi akompanos ;)
;)×3 al

(×: **drinkej' de Lama Lotte en Gotenburg'**.)

'2 (Jes, ni volas akompani ;)
;)×3 al

'3,15 (Dek oerojn kostas brando ;)
;)×3 en

'4 (Ni neniom havas monon ;)
;)×3 en

'5 (Per kio nun ni devas pagi ;)
;)×3 en

'6 (Per kisoj, jes ni volas pagi ;)
;)×3 en

'7 (Kiu kisojn ĉi ricevu ;)
;)×3 en

'8 (Lama Lotte havas franjon ;)
;)×3 en

'9 (Ŝi ja kisojn ĉi ricevos ;)
;)×3 en

'10 (Nun la Lama Lotte mortis ;)
;)×3 en

'11 (Lama Lotte entombiĝis ;)
;)×3 en (×: **Tombejo Norda, jes, en Gotenburg'**.)

'12 (Hundoj pisas sur la tombo ;)
;)×3 en

'13 (Vermoj rampas la kadavron ;)
;)×3 en

'14 (Nun transprenis jam la ŝtato ;)
;)×3 pri **drinkej' de Lama Lotte en Gotenburg'**.)

& La milito de Pjero:

< Rekante 0 el 16 aŭ 15 el 31 batoj por strofo, entute 434 paŝoj dum 5 minutoj per melodio #Nova. Verkis kaj komponis Fabricjo Deandre. El itala tradukis Renato Korseti. Baladigis (2015) Martin Strid per novaj strofdisigo kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

(#Nova: <:31> miifami reeTido reemire do3La; LaaTido reerere reedore miimi;mi miifami reeTido miimire dooLa;La Tiidore fa3mi reedoTi LaaLa;

(#Rekantaĵe: LaTido re3re redoTi La3La; miimimi fa3fa famire dodo; dododo re3re redoTi La3La; Ti3Ti do o))×14

?

(#Origina: < 224 batoj, 3 minutoj.> <:16> 14×

'1,3,4,6,7,9,10,11,13,14 miifami reeTido remire dooLa;La LaTildo rerere redore miimi;mi miifami reeTido miimire dooLa;La Tiidore faafalmi reedoTi LaaLa;;

'2,5,8,12 LaTido re3re redoTi La3La; miimimi fafafa famire dodo; dododo reere redoTi LaaLa)

)+

(&Strofoj:

'1 Dormu trankvile en kampa la tombo ; ne estas rozo por doni la ombron ; por doni la ombron al via terkavo ; jen estas nur ruĝa, granda papavo

'2 Apud la bordoj de mia rivero ; mi volas vidi nur fiŝan laŭnaĝon, ; ne plu kadavrojn en tre juna aĝo ; kiujn forpuŝas la flu' al infero.

(×: **Ne kreu ĉion, kion vi aŭdas. ; Ne juĝu ĉion, kion vi vidas. ; Ne diru ĉion kion vi scias, ; Paŝu plu.**)

'3 Tion vi diris dum lasta somero: ; Nun kun aliaj en kota la tero ; vi trejnadas malĝoje pro endo ; kaj neĝon kraĉas al vi frosta vento.

'4 Haltu vi Pjero, haltu momenton ; kaj vin surblovi permesu la venton. ; Ĝi flustru la leĝon de ĉiu batalo: ; se donas vi vivon, jen estas medalo.

'5 Sed vi ne aŭskultis, pasadis la tagoj ; kaj la sezonoj kaj multaj fiagoj, ; kaj vi forfuĝis armean la flagon. ; Estis printempo kaj tre bela tago.

'6 Dum vi kunportis animon tornistre ; vi vidis homon, ja kvazaŭ prodistre. ; Li havis saman pripenson en koro ; sed de la vesto malsaman koloron.

'7 Pafu lin Pjero! Pafu lin lerte! ; Kaj por finmurdo pafu lin certe! ; Ĝis lia falo rapida al grundo, ; ĝis lia morto, la morto de hundo.

'8 Kaj se vi celos ja rekte la koron ; li havos tempon nur por la foriro, ; sed al vi tempo ne mankos por miro, ; miro pri homo kaj lia doloro.

'9 Dum havas vi tian senton anime, ; li tuj turniĝas, vin vidas, ektime ; abrupte fajras la armilaro ; malgraŭ de vi kompleza la faro.

'10 Vi falis al tero sen veo, sen krio, ; kaj ekrimarkis vi kun emocio ; ke via vivo jam longas neniom, ; ke ne plu estos reven' eĉ por iom.

'11 Vi falis al tero sen veo, sen krio, ; kaj ekrimarkis vi kun emocio ; ke tiu estos la lasta vivsceno, ; por vi neniel ja estos reveno.

'12 Ninjeto mia, pro morto en majo ; min kaptas multa, eĉ troa, malgajo. ; Ninjeto, mi al la nigra infero ; preferus iri dum vintra vetero.

'13 Kaj dum vin gapis de l' sulkoj la greno ; pafilon tenis vi per forta teno, ; vortojn vi tenis ja firme en buŝo ; kiuj ne likvos pro suna la tuŝo.

'14 Dormu trankvile en kampa la tombo: ; ne estas rozo por doni la ombron, ; por doni la ombron al via terkavo ; jen estas nur ruĝa, granda papavo.)

& La perfidita junco:

< Rekante 17 el 31 aŭ 15 el 29 batoj por strofo, entute 434 aŭ 406 paŝoj dum 5 minutoj. Poemon verkis William Auld. Baladigis Martin Strid (2015) komponub nova melodio, alternative donanta melodion kaj rekantaĵon sudinsulajn de Jalgrujma balado.>

(#Melodioj:

(

(#Nova: <:31> /mi dore mi so mimi rere mimi; fa fafa mi re (rere dore)?(soso sofa) mimi

(#Rekantaĵe: mi dore mi so mimi rere mi mi; fa fafa fa mi rere doTi La La a))

?

(#Sudinsula: <:29> /La Tido TiLa La3lMi LaLa Tido TiLa; dolre mi3mi falmi mi redo mimi miLa;

(#Rekantaĵe: dore mi redo La Fa;So La dore mimi fami mimimii; redodoo do Ti La a))

)×14)+

(&Strofoj:

'1 (#Nova:

/Jam unu fojon ni al fremdaj
bordoĵ ; iris batale kontraŭ
faŝisthordoĵ.

(×: **Ni, junaj, ne toleru plu la
honton, ; ke oni al ni rabas
la estonton!**))

?

(#Sudinsula:

/Jam unu fo2jo2n ni al fremdaj
bordoĵ ; i2ris bata2le kontraŭ
faŝisthordoĵ.

(×:; **Tondru danco tre ĉarme
; nun tretu fiere ĉiuj en la
ĉen' ; staras jen mastrino.**))

'2 Pro mia kredo mi buĉadi
lernis, ; kaj multajn homajn
vivojn mi ekstermis.

'3 Aŭ mi supozas tion: mi ne
vidis. ; En alto mi aeroplanon
gvidis,

'4 kiu bombegojn portis en la
ventro, ; kaj vomis morton al
la urbocentro.

'5 Poste ekfloris lantaj
fulmofungoj. ; Milito kvazaŭ
per gigantaj ungoj

'6 la grundon gratis kaj la
mondon tordis. ; Kaj tiel
homofratoj ĉie mortis.

'7 Ni, la junuloj, iris en inferon
; por tranĉi el la monda mam'
kanceron.

'8 Ni kredis je pli forta posta
sano, ; pli pura vivo laŭ
pacama plano.

'9 Oni al ni promesis la
futuron, ; se ni likvidos la
faŝistteruron.

'10 Mensogo fia! Kion ni
ricevis, ; kiam la falsa
bestregimo krevis?

'11 Ĉu pacon kaj esperon kaj
progreson? ; Ĉu oni ja
plenumis la promeson?

'12 Ne! Aŭdis ni, veninte el
batalo: ; La mondon savis vi
por kapitalo!

'13 Oni al ni proponis la
premiojn: ; malnovajn kredojn
kaj malnovajn diojn.

'14 Ni, junaj, ne toleru plu la
honton, ; ke oni al ni rabas la
estonton!)

& La soldato kiu marŝas:

< Rekante 15 el 31 batoj por strofo, entute 434 paŝoj dum 4 minutoj. Poemon verkis Claude Piron. Baladigis Martin Strid per tradicia marŝo dalekarla kun nova rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:31> (/DoDo DoLA DoDo DoDo; TIDo TILA ; TITI TITI;
DoDo DoLA DoDo DoDo; TIDo TILA TITI TITI;

(#Rekantaĵe: Do Re Mi Mi Re MiFa Mi; La Tire do TiLa Si i La
a;)

)×14)+

(&Strofoj:

'1 /La soldato kiu marŝas ; en
la vento ; en silento ; sur la
vojo kiu marĉas ; sian korpon
ne plu sentas.

(×: **Marŝu fale plu al batal' ;
Trivas la vivo soldata.**)

'2 Lia menso fakte brutas ; nur
la laco ; kaj l' agaco ; de la
pluvo kiu gutas ; senkompatate
lin turmentas.

'3 Kaj li iras plu malbone ; pri
la koto ; sur la boto ; kiu ĉiam
pezas ĝene ; kaj la vojon
malglatigas.

'4 Dum sufero monopole ; la
kadenco ; en la menso ; regas
ĉion malbonvole ; kaj la
povon pensi ligas.

'5 Kaj li marŝas en la vico ;
uniforma ; unuforma ; sur
vetera la malico ; kaj la moko
de la serĝent'.

'6 Li delonge jam maldormas ;
kaj oscedo ; kun obsedo ; en
makzelo mem sin formas ; pro
nerezistebla tent'.

'7 Se li povus eĉ almoze ;
ekricevi ; rajton revii ; kaj
minuton nur ripoze ; halti sur
la voja bord'.

'8 Sed li tion ne esperas ; ĉar
la revo ; pro la devo ; en
soldato ne aperas : ; jen la
militserva sort'.

'9 Jam tro pezas la pafilo ; kaj
la kasko ; kaj la sako ; kaj la
kaĉo el argilo ; gluiĝinta ĉe la
ŝu'.

'10 Sed la fora horizonto ; plej
perfide ; malrapide ; maleblige
al renkonto ; ĉiam foren fuĝas
plu.

'11 La soldato kiu laca ; daŭre
iras ; li sopiras ; al ripoza vivo
paca ; sen ĉiama plua pel'.

'12 Sed li sentas kun eknaŭzo ;
ke la vivo ; en aktivo ; daŭras
ade kaj sen paŭzo ; ĝis
neatingebla cel'.

'13 Kaj samkiel en armeo ; la
rezono ; pri ordono ; ne
ekzistas pro obeo ; kun neblo
de escept'.

'14 Tiel mankas la kompreno ;
pri la motivo ; de la vivo ; kaj
nur regas ĉi sinteno: ; plua iro
kaj akcept'.)

& Majkanto la malnova:

< Rekante 10 el 19 batoj por strofo, entute 437 paŝoj dum 7 minutoj. Norda Kantaro #2263. El sveda tradukis Kukoleto (1993) tradician parton. Aldonis (2015) movadan parton Martin Strid kaj primigis takton de melodio per forigi unu antaŭlastan takteron [i]. Jen do modifita unu el multaj variantoj de popola melodio. Klarigoj (*): '5 Alaŭdoj, kiel multaj aliaj birdoj, post vintra foresto revenas printempe. Ĝia kanto do indikas venantan someron. '10 Lumo: Oni faras kandelojn el la abela vakso. '11 Meti = demeti ovojn. '14 Se neniu elvenas, oni insultas la domanojn.>

(#Melodio:

<1,1:19> (a;Mi /LaSi LaTi doTi La; Si TiSi Mi Fi;Si TiLa LaSo MiiMiRe Do; ReRe MiMi SiLa Tido Ti La)×23)+

(&Strofoj:

'&Tradicia:

'1 Ves/peron bonan en bien'! ;
Majo bonvenas! ; Pardonu se
ni vekas vin ; ((Dolĉas la
somero por junuloj.) <aŭ>
(Ĝoju ni pri dolĉa la somero.))
'2 Nun venas ni al via bien'
(×;; **Majo bonvenas!** ;)
do ĉu ni rajtas kanti jen?
(×;; (**Dolĉas la somero por
junuloj.**) ? (**Ĝoju ni pri dolĉa
la somero.**))

'3 Ni portas Majon en vilaĝ'
..... kaj laŭdas ĝin per
kantoomaĝ'

'4 Ĉar estas for la vintra mond'
..... Nun verdas herboj kaj
arbfond'

'5 La dolĉa alaŭdeta ton'*
leviĝas kun Majkanta son'

'6 Bonvena estu Majmonat'
..... somero ĉi al Dia ŝat'

'7 Nin donu jaron da prosper'
..... kaj gardu pri bieno kaj ter'
.....

'8 Sur stangoj pendu fortlupol'
..... Maldolĉabsinton semu en
val'

'9 Butero, lakto kaj fromaĝ'
..... kaj fagopiro por gria kaĉ'
.....

'10 Abela don' da vaks', miel'
..... por sano, manĝo, lum'* kaj
bier'

'11 Kokino metu* sur la plad'
..... por krespoj kaj por
ovomanĝaj'

'12 Folias ni tegmenton ĉi
Morgaŭan tagon vidos vi

'13 Bonnokton, dankon kaj al
pac' ĉar iom bonis la
donac'

'14 Kaj kuŝu, kuŝu, pigra
bov'*, ĝis puloj, pedikoj
vin trenos al mov'

'&Movada:

'15 Kongresos ni en la somer'
..... en la lingvo de la esper'
.....

'16 Ni donos kursojn kun bona
etos' jen estas nia sulka
fos'

'17 Babilos ni en gaja band'
..... kun homoj el alia land'

'18 Per poezi' kaj literatur'
la lingvo vivas kaj per humur'
.....

'19 Per gajaj kantoj kaj muzik'
..... la lingvon uzos ni en
praktik'

'20 Kaj paŝos ni en ĉena danc'
..... kun ruso, ĉino, polo kaj
franc'

'21 Kaj paŝos ni en danca ĉen'
..... kun anglo, perso kaj
sloven'

'22 Ĉendancos ĝue, man' en
man' kun brazilano kaj
german'

'23 Ĉendancos ni en gaja ar'
..... kun hindo, japano kaj
hungar'

& Feina sorto:

< Rekante 23 el 37 batoj por strofo, entute 444 paŝoj dum 5 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Mondo kaj koro, 1921). Baladigis Martin Strid (2015) per sama melodio kiel por &Konfeso kaj nova rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:37> (

a;do /dodo dore doTi La;So dodo dore mimi mimi; miifafa soso
somi mi;re dore doTi LaLa LaSo;

(#Rekantaĵe: do mire do dodo Ti La; LaTi dodo dore mimi; mifa
somi mire do; do mire do dodo Ti La)

)×12)+

(&Strofoj:

'1 Fe/ino vivis en la lag' ;
Kun viv' soleca kaj kvieta ;
Kaj al la bord' je unu tag' ;
Alvenis juna vir' poeta.

(×: **Dancu soleca feino ;
Venu al junula sino ; Li
forlasos baldaŭ vin ; Dancu
soleca feino.**)

'2 Kaj bela estis la junul' ;
Kaj bukla lia brunhararo ;
Ardante brilis sorĉa brul' ;
En lia nigra okulparo.

'3 Ekvidis ŝin la juna vir' ;
Ekflamis lia kor' amema ;
Li kantis kanton pri l' sopir' ;
Kaj vokis ŝin per voĉo trema.

.....

'4 Solecon frostan de l' fein' ;
Neniam tuŝis voĉo tia, ;
Ensorĉis por eterne ŝin ; La
okulparo flamradia.

'5 Kaj plenumiĝis ŝia sort' ;
Tra l' koro boris amo-sago ;
Tirate de ravanta fort' ; Sen
vol' ŝi venis el la lago.

'6 Iliajn lipojn ama brul' ;
Kunfandis. Vane vokis ondo. ;
Ŝi, man' en mano kun junul' ;
Ekiris al mortema mondo.

'7 Kaj estis por eterne for' ;
Fedigno virgulina, sorĉa, ;
Ŝi donis ĝin plezure por ;
La ravo de la amo dolĉa.

'8 Kaj ne ekfloris plu narcis' ;
Se lipojn ŝi por rid' malfermis,
; Ne milda flor', sed fajra kis' ;
Sur ŝiaj ruĝaj lipoj ĝermis.

'9 Kaj se ekkaptis ŝin dolor', ;
L' okuloj plu ne perlojn rulis. ;
Sed vera, homa, sala plor', ;
Varmega larm' en ili brulis.

.....

'10 Kaj ĉiam pli kaj pli da
larm' ; Elgutis al ŝi el okulo, ;
Ĉar, ve, ekvelkis ŝia ĉarm', ;
Kaj ŝin forlasis la junulo.

'11 Feinoj, estas la destin' ;
Por vi kruela kaj malbrila. ; La
sort' elekti trudas vin, ;
Elekto estas malfacila:

'12 Fevivon frostan vivi sur ;
La koro kun glacia krusto, ;
Aŭ en pasema amplezur' ;
Ekvelki sur la vira brusto.)

& Vagemulo:

< Ripete 56 sed rekante 38 el 74 batoj por strofo, entute 444 paŝoj dum 5 minutoj. El ĉehxa (?) tradukis Vladimir Türk. >

(#Melodio:

<:2> (

/h hLADo /Re ReDoTI /DoDoo hDoRe /Mi MiMiRe /Mi hMiMi
/LaLaa aTido /TiSoo hLaTi /LaFaa hLaSi /La a)×

(#Rekantaĵe: /LaLaLa LaSoLa /TiTiLa So /SoSoSo SoSoFa /Mi h
/LaLaLa LaSoLa /TiTiLa So /LaLaLa LaSoLa /TiTiLa Ti /TiTiTi
Ti

/h hLADo /Mi MiReDo /ReRee hDoRe /Mi MiMiRe /Mi hmimi
/LaLaa aTido /TiSoo hLaTi /LaFaa ahh /La Si /La a)

)×6)+

(&Strofoj:

'1 (/ Kiu /fajron gustu/madis, ;
kaj komp/renas, diru /nun, ;
kial /al mi oni /diras, ; oni
/diras Vage/mul')×

(×: /**Suno sabata ne /plu
vidos min ; /kun kamaradoj
ĉe /voj' ; /tendotuk' sub
tegment' /polve, ; hontas
/kaj forgesitas ; mal/novaj
kantoj, /miaj kantoj)**

(×: / **Kiu /forojn
gustu/madis, ; kaj
komp/renas, diru /nun, ; kial
/al mi oni /diras, ; oni /diras
/Vage/mul')**

'2 (La konatoj en salono ;
envianto post angul' ; via
kant' por tag' banala ; via kant'
de Vagemul')×

'3 (Iam nokte mi tristegas ;
hejme ofte grumblas nur ; jen
imposto por “Bis!” via ; kiun
pagas Vagemul')×

'4 (Ĉiu koncert' aliloke, ; vi pri
lito ĝojas nur ; estas bone,
kiam kantas, ; kvankam triste
Vagemul')×

'5 (Iam certe iu venos ; kaj
ekfajfos iru nun ; kamaradoj
premos manon ; do,
bonvenon, Vagemul'!)×
.....

'6 (Steloj brilos kiel tiam ;
ekdoloros en okul' ; dum la
nokt' al ili kantos ; frenezulo -
Vagemul')×

*Suno sabata ekbrilos por mi ;
ni staros kune ĉe voj' ;
senpolviginte la tendotukon ;
mi memoros malnovajn
kantojn)*

& Ekvilibro:

< Rekante 16 el 32 batoj por strofo, entute 448 paŝoj dum 5 minutoj. Verkis Cezar. Baladigis Martin Strid (2016) per feroaj melodio kaj rekantaĵo de Olav Rajdistrozo. Klarigo (*): '14 Ke oni "tiklu la sorton en la faŭko" postulis iam la heroa muzikisto Beethoven, revoluciema ulo tute laŭ mia gusto. (Cezar).>

(#Melodio:

<:4> (

/mi mi mi mi /so solfa mi i; /soso sofa mi i; /mi mi re re /mi milre do Ti; /LaTi dore mimi mire; /dodo dore mi mire /do Ti do o

)×14)+

(& Strofoj:

'1 /Pianisto /mem a2ktivas,
(×:; – /**Karbo kaj forĝist'** – ;)

/klavoj ŝajne /nur pa2sivas.

(×:; /**Junaj viroj, viglaj viroj!**
; /**Iru plankon, dancu kun**
/**granda em'!**))

'2 Tial estas klava sorto sin
submeti al la forto.

'3 Sed fieras tamen klavoj,
sed ne kiel kvazaŭ-pavoj.

'4 Ĉar sen klavoj kaj piano
eĉ ne ludus majstra mano.

'5 Ekvilibro do ekestas kaj
la tuta mond' ĉeestas,

'6 se la ĝoj', la di-fajrero,
jam ekdancas do sur Tero.

'7 Spite al la maljusteco
ĉio estas, ĉiu, peco
.....

'8 de la kosmo kaj de Ter'.
Hom', fieru, sed kun deco!
.....

'9 Estu batalant' ĝislaste.
Ne subiĝu kaj eĉ haste.
.....

'10 Klavo iĝis – pro rezisto –
..... la partner' de l' pianisto.
.....

'11 Ĝoju homo, ke vi vivas,
..... ke vi sanas kaj kreivas,
.....

'12 ĉagreniĝu ne pri riĉo,
tio estus superstiĉo.
.....

'13 Hom' ne povas manĝi
monon, tial pluan do
admonon:
.....

.

'14 Amu, kreu, ĝis la morto,
..... tiklu en la faŭk' de l'
sorto*.)

& Svato de monta ogrino:

< Rekante 32 el 64 batoj por strofo, entute 448 paŝoj dum 5 minutoj. El sveda tradukis Martin Strid (2016). Klarigoj (*): '1 Sunbrilon oĝroj ne toleras. '2 Iranto: Ĉevalo.>

(#Melodio:

<1,6:4> (mi /milfa milre redo doLa /dolre doTi La; LaTi /do dodo re dolre /mi do h h; /mifa mire redo doLa /dore doTi La La;Ti /do do rere dore /mi do oh;

(#Rekantaĵe: mi /milfa milre redo doLa /dolre doTi La; LaTi /do do re dolre /mi so oh; mi /milfa mire redo doLa /dolre doTi La a;LaTi /dore doTi La ah)

)×7)+

(&Strofoj:

'1 Ma/te²no²n frue antaŭ /a²ŭrora sun'*, ; pre ol /ekis la birdo²j /kanti ; /montogrino svatis sin al /bela fraŭlo juna, ; kaj /falsa estis ŝia /lango.

(×: **Sin/jo²ro² Manerlig, fi/a²nĉu al mi ; ĉar o/fertas mi vo²/lonte. ; Vi /po²vas respondi nu²r /je²s a²ŭ ne, ; ĉu vi /volas a²ŭ ne.)**

'2 Donos mi al vi la irantojn* dek du ; kiuj iras en roza arbareto. ; Estis neniam selo sur ili, ; nek brido en buŝa meto.

'3 Donos mi al vi muelejojn dek du ; kiuj staras de Tiloj al Tarnoj. ; Ŝtonoj estas el plej pura or' ; kaj radoj arĝente en garno.

'4 Donos mi al vi la glavon el or' ; kiu tintas per dek oraj ringoj. ; Vi batalu kiel volas via vol', ; bataleje vi venkon atingos.

'5 Donos mi al vi novan ĉemizon jen, ; vi plej bonan trivi meritas. ; Estas ne kudrita per pinglo aŭ faden' ; sed el blanka silko trikita.

'6 Tiajn donacojn akceptus mi
ja ; se vi estus virino kristana.
; Sed nun vi estas plej fia
monta ogr' ; el diablo kaj
nikso (profana)?(la klano).

.....

'7 Kuris eksteren tra pordo
montogrin' ; ŝi skuiĝas kaj
tremas histere. ; Se mi ricevus
belan junan lin, ; mi seniĝus je
mia sufero.)

& Mia patrujo:

< Rekante 21 el 41 batoj por strofo, entute 451 paŝoj dum 5 minutoj. Verkis Nikolao Hohlov (La tajdo, 1928). Baladigis Martin Strid (2016) per rusa melodio modifita kaj nova rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,5:41> (

/mimi mima mimi doTi LaLa; LaLa SiLa TiTi SiFi MiMi; MiMi SiTi rere fami mimi; MiMi SiLa Tire doTi LaLa;

(#Rekantaĵo: SiLa Ti SiFi Mi; LaTi do LaFa Mi; SiLa Ti Mi fa re fami ima mi i; Mi do La a)

)×11)+

(& Strofoj:

'1 /Ne sub tondra bruo de l'
tamburoj ; Kaj ne kun bravuraj
marŝaj vortoj, -- ; Sen
vendema flato de l' aŭguroj, ;
Sen armila brilo kaj eskortoj.

(×: **Ni trankvilu2 nun ; dum
turnigxas la sun' ; kaj
levigxas ĉiam nova esper' ;
kun la sun'.**)

'2 Mi vin vidas, kara
Patrolando. ; Vi aperas antaŭ
mi dolora, ; Sed en via plena,
sankta grando: ; Bonanima kaj
serene-kora.

'3 Viajn manojn kovras kaloj
krustaj, ; Sur la ŝultroj -- vesto
memfarita, ; Kaj la vortoj
simplaj, vortoj justaj ;
Sigeliĝis sur la buŝ' fermita.

.....

'4 Vian tutan belon de l' okuloj
; Mi sen larma roso ne eltenas;
La animo dronas en la bruloj, ;
Kaj la koro, sopirante, svenas.

.....

'5 Vi renkontas min kun vort'
riproĉa, ; Kun patrinaj fido kaj
admono, ; Sed en ĉiu diro
severvoĉa ; Sonas mildaj notoj
de l' pardono.

'6 Alte kronas vin unika suno,
; En la klaraj larmoj freŝlavita
-- ; La Fenikso de la monda
juno, ; Renesanco de la viv'
civita.

'7 Sed kun via nova kredo
flama ; Je la venko de la
bravaj koroj, ; De ekstere
restis vi la sama, ; En
pejzaĝoj, bildoj kaj koloroj:
.....

'8 Buklaj pinoj, poploj kaj
tilioj, ; Kaj sekalaj kampoj
kiel maro, ; La ĉielo en paletaj
strioj ; Ĝis la denta rando de l'
arbaro;

'9 En majesta fluo la riveroj ;
Larĝe siajn disetendas bordojn
; Kaj kolosaj montoj en fiero ;
Mute gardas kontinentajn
pordojn.

'10 Ofte, ofte havas mi
minutojn ; De malĝojo, tremas
kaj sopiras, ; Tiam sentas mi
la salajn glutojn ; Kaj la brusto
tre profunde spiras;

'11 Tiam ĵetas sin sur la
genuojn ; Al piedoj viaj peka
filo, ; Ĉirkaŭprenas la truitajn
ŝuojn ; Kaj la teron kisas en
humilo.)

& Rebrilos la stelo:

< Rekante 23 el 51 batoj por strofo, entute 459 paŝoj dum 6 minutoj. Poemon verkis Emba. Baladigis Martin Strid per modifeto (duobligo) de melodio de Sigurda balado (Norda Kantaro #4401) kaj nova rekantaĵo. Klarigoj (*): '1 Rasorgojlo: Nazia ideologio ; Elita Ŝvabo: Adolf Hitler, nazia partiestro, diktatoro de Germanujo 1933-1945. '5 En la granda batalo de Stalingrado la soveta armeo venkis la germanan. '6 Nibelungoj: klano el pragxermana legendo, kiu fariĝis simbola por nazia ideologio.>

(#Melodio:

<:51> (

(/mi mire doTi LaaSoSo LaTi dore mimi; miimifa somi so lala lala laso sofa;)×

(#Rekantaĵe: mi sofa mi mido Ti La; LaSi LaTi do dore mi mi; lala lala sofa mi; mi sofa mi mido Ti La a)

)×9)+

(&Strofoj:

'1 /Profetoj frenezumas de sia rasorgojlo*, ; evangelion krias pri rajto de la klabo, ; kaj kun ŝaŭmanta buŝo sputadas la Gargojlo, ; ke l' mondo apartenas al la Elita Ŝvabo*.

(×: **Kreis la lingvon genio ; Stulton venki estas defio ; Imperi' kontraŭas nin ; Kreis la lingvon genio.**)

'2 En ĉi mallumo, kiam sub boto de vandaloj ; baraktas popolrajto, homamo, bono, belo, ; inter la sufokataj homaraj idealoj ; samsorte estingiĝas la lum' de l' verda stelo.

'3 La «malgermanan» lingvon
kondamnis je sufoko ; la estro
de l' dresistoj de l'
rasmenaĝerio, ; kaj en la
Universo ne estos por ĝi loko ;
dum la kvardek mil jaroj de l'
Tria Imperio.

'4 Kial al sklavpopoloj
internacia lingvo? ; La granda
Valhalestro al ili eĉ forstrekos
; ilian propran lingvon per
ĉiopova fingro. ; Sufiĉos al la
sklavoj, se ili beste blekos.

'5 Nu jes, Eŭropo estas
grandparte ergastulo, ; kie
popoloj ĝemas en sklava
laborado. ; Sed kiel longe? Al
la sangmana fantastulo ;
averton sur la vereton ĵus donis
Stalingrado*.

'6 Armeon lian tie forglutis la
kaptilo ; giganta, kaj, kun
hurlo furioza, per la ungoj ; la
bruston al si skrapas ĝissange
la Gorilo, ; veante pri la nova
pere' de Nibelungoj*.

'7 Mateno ekkrepuskis!
Esperas jam denove ; popoloj
turmentataj. Eksplozas
jubilkrio! ; Leviĝos uraganoj
kaj forbalaos blove ; ĉi tiun
malpuraĵon de l' homa
historio!

'8 Kaj nia lingvo vivos, kaj sur
la Vojo plue ; ni povos marŝi
rekte, kuraĝe en la celon. ; Kaj
staros la ekzemplo ateste kaj
instrue: ; Pereos, kiu volas
estingi nian stelon.

'9 Ĉar tiu stelo brilas inter la
grandaj lumoj ; de l' homaj
idealaj kun senmakula puro, ;
kaj super la obskuroj, arbitroj,
frenezumoj ; triumfos ĝi, ĉar
ame ĝin vartas la Futuro.)

& La Tagiĝo:

< Ripete 31 sed rekante 15 el 77 batoj por strofo, entute 462 paŝoj dum 6 minutoj. Poemon verkis Antoni Grabowski (1912). Baladigis Martin Strid per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:77> (

So /SoSo So SoSo So SoLa Ti do; Ti LaLa La LaTi do Ti La; So SoSo So SoSo So SoLa Ti do; Ti LaLa La LaTi do Ti La;

(So TiTi Ti TiTi Ti TiLa So Fa; So TiTi Ti TiTi Ti TiLa Ti do;)×

(#Rekantaĵe: So dodo do doTi La So; So SoSo So SoSo So SoLa Ti do o)

)×6)+

(&Strofoj:

'1 A/gordu la brustojn, ho nia fratar', ; Por nova, pli vigla jam kanto! ; Ĝi sonu potence de montoj al mar', ; Anoncu al ĉiu dormanto:

(; – Tagiĝo, tagiĝo radias en rond', ; La ombroj de nokto forkuras el mond'!)×

(×:; **Tagiĝo radias en rond', ; La ombroj de nokto forkuras el mond'!**)

'2 Post longa migrado sur dorna la voj' ; Minacis nin ondoj de l' maro; Sed venkis ni ilin kaj velas kun ĝoj' ; Al verda haven' de l' homaro.

– Post longa batalo, maldolĉa turment', ; La stela standardo jam flirtas en vent'.

'3 Se venus ankoraŭ ventegoj, batal', ; Ni estas jam bone harditaj; Esperon ne venkos la fajro, nek ŝtal', ; Nek ies perfidoj subitaj.

– Nenio en mondo elŝiros ĝin for, ; Ĝi havas radikojn profunde en kor'.

'4 Ni velas antaŭen kun kredo,
fervor', ; Benante la Majstron
por verko, ; Kaj lian anaron,
de plej frua hor' ; Fidelan al li,
ĝis la ĉerko.

– La mond' aliiĝos, la temp'
pasos for, ; Sed vivos eterne
pri ili memor'.

'5 La lingvo benata montriĝis
al ni ; Mirinda donaco ĉiela: ;
Per amo al hejmo, patrujo,
naci', ; Ni flamas en koro
fidela.

– Kaj same fidela; al hejma
altar', ; Ni sentas nin filoj de l'
tuta homar'.

'6 En ĉiu mondparto, en ĉiu
terzon' ; En koroj de centoj da
miloj, ; Jam vibras por nia
saluto reson', ; Do kantas de l'
tero ni filoj:

– Tagiĝo, tagiĝo radias en
rond', ; La ombroj de nokto
forkuras el mond'!

& La landlimo:

< Rekante 21 el 29 batoj por strofo, entute 464 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Mikaelo Bronŝtejn. Komponis kaj aldonis rekantaĵon Martin Strid (2015).>

(#Melodio:

<:29> (

/MiSi LaaLaSi LaaSiLa Tido; LaTi doodoTi LaaLaTi SiMi;

(#Rekantaĵe: MiSi LaLa LaSi LaTi do Ti; So TilSo Mi FaSo LaSo LaTi; do Ti TiTi So TilSo La La La a)

)×16)+

(&Strofoj:

'1 Kiel vica stultaĵ' sed ne timo, ; venas nokte la latva landlimo

(×: **En la mondon venis nova sento ; Nin disigas obstinaj baroj ; Trovu mian mano2n en la ĉen'.**)

'2 per vekado far uniformitoj – ; ven' subita de l' homoj subitaj.

'3 Tiuj uniformitoj senŝerce ; sian taskon plenumas ekserĉe,

'4 kaj valizojn prezentas sen volo ; vekiĝinta vagona popolo.

'5 Miaŭas kato, benante la sorton – ; l' kato havas litovan pasporton,

'6 do vojaĝas sen peti pri vizo ; en plektita korbet', ĉe valizo.

'7 Grumblas avo, montrante naivon: ; Damne, mi liberigis Latvion,

'8 eĉ vundita mi estis ĉe Ventspils... ; ĉu vi novan militon komencis?

'9 Katmastrino replikas al tio: ; Vi alvenis por okupacio!

'10 nur dum lastaj dek jaroj, ververe, ; ni finfine ekvivis libere!

'11 La disput' doganistojn ne
tentas, ; ili nur pri valizoj
atentas,

'12 kaj flavbeka serĝent'
senmalice ; lerte stampas
pasportojn laŭvice.

'13 Miaŭas kat', avo paŭtas
kun tristo, ; kaj meditas mi,
esperantisto,

'14 pri la baroj obstinaj,
doloraj, ; plustarantaj en kapoj
kaj koroj.

'15 Ili pro l' sankta am' ne
dissaltas, ; ili feras, betonas,
asfaltas,

'16 ĉe okaz' agreseme
ekprancas... ; Miaŭas kato.
Nur al ĝi bonŝancas.)

& La bona trinkaĵo:

< Rekante 18 el 31 batoj por strofo, entute 465 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Alois Norbert (kaŝnomo de Alois Berndl) (La mondo ridas, Vieno, 1937). Baladigis Martin Strid (2016) per melodio kaj rekantaĵo de Sigmunda balado.>

(#Melodio:

<1,5:31> (

/mi mi dore mi mimi mimido re fa;fa mimimi mimimi mimido re fa;

(#Rekantaĵe: mire do; do3mi mimi re do; rere rere re re; mi mi3re doTi La; So3mi mimi re do)

)×15)+

(&Strofoj:

'1 /Vojaĝis en unu kupeo
fervoja ; Kvar viroj kun bona
humoro plenĝoja.

(×: **En la ĉen'** ; **Dancu nun
trankvile ; Ĉiuj ni trankvilas
; Jen en amika ĉen'** ; **Dancu
nun trankvile.**)

'2 Dum unu el ili subite eliris,
; La dua botelon el kofro
eltiris,

'3 Kaj ĉiu el ili kun bona
humoro ; Trinketis glaseton de
iu likvoro.

'4 Kaj dum la tri viroj
drinketis kaj ĝuis, ; Jen io
flaveta de supre gut-fluis.

'5 Ĉi supre ja staris la korbo
de Pleton, ; De ĵus foririnta la
kvara sinjoro!

'6 Ĉu eble enhavas ĝi
vinboteleton? ; Ĉu eble
enestas do ankaŭ likvoro?

'7 Kaj ĉiu do sian glaseton
eklevis, ; La gutoj en glasojn
do fali nun devis.

'8 Kaj ili gustumis la gutojn
avide, ; Por sperti ilian
aromon rapide.

'9 Kaj diris unue sinjoro
Rabaja: ; "Jen estas ja vere do
vino Tokaja!"

'10 Sed tuj nun protestis
sinjoro Ĉambrako: ; "Ĝi estas
tre forta kaj bona konjako!"

.....

'11 Kaj laste do diris sinjoro
Murano: ; "Stultuloj! Ĝi estas
ja bona ĉampano!"

'12 Dum ili la glasojn do plu
ekzamenis, ; La kvara sinjoro
denove envenis.

'13 Kaj ili do diris al li nun
scivole: ; "Ho, solvu la gravan
enigmon bonvole:

'14 Ni ĉiuj cerbumas, sed ne
ĝin divenas, ; Jen kion do via
korbeto entenas."

'15 Afable al ili respondis nun
Pleton: ; "Nur ion malgravan:
Malgrandan hundeton!"

& La flatema maro:

< Minore rekante 22 el 31 batoj por strofo, entute 465 paŝoj dum 6 minutoj. Maĵore rekante 9 el 17 batoj por strofo, entute 255 paŝoj dum 3 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Ezopa Saĝo, 1956). Baladigis Martin Strid (2015) per sama melodio maĵora kiel por Ora Koko, verkub nova rekantaĵo, kaj alternativon donis minore tiujn de Harpa rimaĵo (Hørpu ríma), kies rekantaĵon li tradukis de feroa.>

(#Melodioj:

(

(#Minore: <:31> /La La SiLa TiTi TiTi; TiLa SoFa MiMi; LaLa LaTi doTi LaTi; do Ti La a; La SiLa TiTi TiTi; TiLa SoFa MiMi; Mi LaLa LaLa LaTi; do Ti La a)

?

(#Maĵore: <:17> /dore mifa soso somi; rere mimi mire dodo;

(#Rekantaĵe: dore mifa soso mi; rere mimi rere doTi La))

)×15)+

(&Strofoj:

'1

(&Minore: /Sur monteto apud maro ;

(×: - **vin invitas kuri** -.)

la paŝtisto pri l' ondar

(×: **Sorĉistoj ; Estu ĉe l' junulino ; vin invitas kuri ; ilin akceptu zorge ; sorĉistoj!**)

?

(&Maĵore: /Sur monteto apud maro ; la paŝtisto pri l' ondar

(×:; **Klare blua milda mar' ; Glate flata estas la ondar'**.)

)

'2 klare-blua, milda, glata, ; kaj apenaŭ eĉ lulata

'3 per tuŝeto de zefiro, ; sin delektis kun admiro

'4 kaj ekkriis: "Ho, plezuro ;
devas esti marveturo!"
'5 Nu, li siajn ŝafojn vendis, ;
por la mono ŝipon mendis,
'6 ĝin per figoj ŝargis plena, ;
velis for kun kor' serena.
'7 Li kun kor' serena velis, ;
sed subite, jen, ribelis
'8 tiuj ondoj milde glataj: ; Ili
sturmis nun, pelataj
'9 de sovaĝa ventovipo, ; ĝis la
flankon de la ŝipo

'10 ili rompis per breĉigoj, ;
dronis ŝipo, dronis figoj.
'11 Nudan vivon la povrulo ;
savis helpe de tabulo.
'12 Iam poste li ekaŭdas, ; ke
la maron iu laŭdas:
'13 "Kiel blua, milda, glata, ;
kaj apenaŭ eĉ lulata
'14 kaj apenaŭ eĉ lulata ; de
zefiro, kiel flata!"
'15 De kolero li ekbolas: ;
"Jes, ĝi flatas, figojn volas!"
.....)

& Jam kreskas la semo!:

< Rekante 25 el 47 batoj por strofo, entute 470 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (1920) "je l' memortago de Zamenhof". Baladigis Martin Strid (2016) per samaj melodio kaj rekantaĵo kiel por "Infanoj ĉe montrofenestro".>

(#Melodio:

<1,5:47> (

/dododo dodo mimi dodo reTi; do TiTi dore mido TiLa
SooSo;So dodo dodo mimi dodo re3;Ti dodo TiTi dore mido Ti
Ti;

(#Rekantaĵe: dodo TiTi doTi LaSo; mi rere miimifa somi fa mi; la
lala soso fafa sofa mi mi; fa mi; dodo TiTi doTi La So o)

)×10)+

(&Strofoj:

'1 Kun festa brul' en koro kaj
oku2l' ; Ni rompu muton de la
tagoj grizaj, ; Kaj ĝojsonor' de
solenanta ĥor' ; Anoncu finon
de la tempoj krizaj!

(×: **Forto kreskas, adoleskas,
; fariĝas granda rustika
arbo ; Kiel ni semas, tiel ni
rikoltos ; florojn ; Forto
kreskas, adoleskas.**)

'2 La glora sem' ne kun
timema trem', ; Sed kreskas
jam kun grandpromesa forto! ;
Trans mont' kaj mar' etendas
sin sen bar' ; Por ligi gentojn
per potenc' de Vorto.

'3 Sed antaŭ ol la verda
fratpopol' ; Ekĝojas pri la
Estonteco flora, ; La frata
gent' kun la malnova sent' ;
Sin turnu al memor' de viro
glora!

'4 Li estis vir' stampita de
sopir', ; Vidanto estis en la
mondo blinda. ; Kaj la sopir'
per sia akra ŝir' ; Instigis lin
por faro admirinda.

'5 Per batalil', mortigoj mil kaj
mil, ; Herooj brilaj regis jam
sur tero, ; Li estis pli: la Amon
portis li, ; Armilo lia estis
sinofero.

'6 Ho, milda kor', sed arda pro
l' fervor'! ; De kie prenis vi la
forton spitan, ; Ke vi en sol' eĉ
malgraŭ ĝia vol' ; Elsavi
provis mondon malbenitan!?
.....

'7 Nek mok', nek rid', nek
stulto, nek perfid' ; Malhelpis
vin en laborad' modesta. ; Ho,
hom-amant'! ne en fiera vant',
; Sed en sufero estis vi
majesta!

'8 Ja en labor' la trostreĉita
kor' ; Rompiĝis antaŭ la
triumfa celo, ; Sed ĝia ve' el
Mondo de Pere' ; Sin svingis
alten, supren ĝis ĉielo!

'9 La tomba sin' nun
enfermanta vin ; Por la adeptoj
estas sankta templo, ; Kaj por
pilgrim' alflugas la anim'! ;
Inspiru ĝin, ho Majstro, per
ekzemplo!

'10 Ni sekvos vin, ĝis kiam
venos fin' ; Al mondkonfuzo,
al terura farso, ; Kaj via stel'
per sia verda hel' ; Paligos
ruĝan lumon de la Marso!

& Preĝo de la kuracisto:

< Ripete 21 el 53 batoj por strofo, entute 477 paŝoj dum 6 minutoj. Poemon verkis Geraldo Mattos (1960? en Nica Literatura Revuo n-ro 4/6, paĝoj 231-232). Baladigis kaj komponis Martin Strid (2015) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:53> (

a;La /mimi mimi fi mimi rere dore mi do;La mimi mimi fi mimi rere dore mi i;Mi dodo dodo re dodo TiTi LaTi do La;Mi dodo dodo re dodo TiTi doTi La

(#Rekantaĵe: mifa somi remi do TiSo La a;So dodo Sodo re dore mimi do mifa so; mifa somi remi do TiSo La)

)×9)+

(#Strofoj:

'1 Ho /Dio de la vivo kaj Dio de la morto, ; rigardu la turmenton de mia profesi' ; kaj turnu la orelon al la humila vorto ; de homo suferanta ĉe homa agoni!

(×: **Nekredeble taŭgas korpo por viv' ; kaj venos novaj tagoj, naskiĝos nova naiv' ; nekredeble taŭgas korpo por viv'.**)

'2 Por fronti la batalon de lumo kaj de ombro ; al ĉiuj lokoj mi iras, palaco kaj kaban', ; sed kiel mi sukcesos, se ies tagonombro ; finiĝos pro decido de via pova man'?

.....

'3 Sur korpo frostiĝanta de ia paciento ; de vivo kaj de morto fariĝas la batal': ; armilon en la mano, obstinaj en silento, ; mi luktas por la vivo, vi luktas por fatal'... ..

'4 El scio kaj praktiko dum
jaroj akiritaj ; mi uzas kaj
manovras la manon sur
tranĉil': ; mi tranĉas, mi
kripligas per strekoj
senhezitaj, ; se nur mi povas
porti la vivon al stabil'

'5 Se mia mano venkas la
oston de la tombo ; post harda
kaj peniga milito por la viv', ;
mi vidas retiriĝi al sia
katakombo ; la morton
funebriĝan en spita ofensiv'.
.....

'6 Se tamen el la korpo la tuta
vivo fuĝas ; kaj lasas min
klopodi sur la kadavro nur, ;
sovaĝa mortigisto rimorse mi
min juĝas, ; ĉar mian bisturion
makulas sangospur'.

'7 Mi petas heziteme la pagon
por la servo: ; la mono min
turmentus, se homo mortis
for; se ree fluis sango kaj
reviviĝis nervo, ; pri mono
ĝenus vorto en tia ĝoja hor'!
.....

'8 Dum mia tuta vivo, milfoje
post recepto, ; la samajn
rekompencojn mi havas por la
task': ; al mia vango ĵetas la
homoj sen escepto ; rideton
post sukceso, insulton post
fiask'... ..

'9 Ho Dio de la vivo kaj Dio
de la morto, ; rigardu la
turmenton de mia profesio ; kaj
volu min provizi per saĝo kaj
per forto, ; ke beno por aliaj
fariĝu mia sci'!

& La du fratinoj:

< Rekante 16 el 32 batoj por strofo, entute 480 paŝoj dum 4 minutoj. Norda Kantaro #4454. El Balta Maro, svedlingva parto de Finnlando. Tradukis Kukoletto (1993 -lOrE). Klarigoj (*): '2 Stis = estis ; kvel = kiel. '4 Vu = vi unu.>

(#Melodio:

<2,4:2> (

So /do dore /mi fare /do Ti /do;

(#Rekantaĵe: dore /mi fa /so remi /fa lmi /i;)

so /so soso /la lalso /falmi falre /dolTi;

(#Rekantaĵe: LaSo /do re /fami redo /Ti ldo /o)

)×15

(&Strofoj:

'1 /Loĝis kam/pulo ĉe /mara /bord' ; blovas /vent' mal/varma sur /ma2r' / ; li /du fi/lino2jn /havis en la /ko2rt' ; blovas /vent' mal/va2rma sur /ma2r'.

'2 Unu stis* hela kvel* klara sun'

(×:; **blovas vent' malvarma sur maro** ;)

l' alia nigris kvel nigra hum'

(×:; **blovas vent' malvarma sur maro.**)

'3 Ni lavas nin ambaŭ en l' akvo nun kaj mi en blanko egalos vun

'4 Kaj se vu* vun lavas dum noktoj kaj tag' neniam vu blankos kvel mi pro la ag'

'5 Kaj dum ili staris ĉe mara bord' fratino la nigra enpuŝis per fort'

'6 Kara fratino, min helpu al bord' kaj mian fianĉon mi donos, akord'

'7 Vuan fianĉon mi havos en ver' sed vu plu neniam irados sur ter'

'8 Loĝis ludisto ĉe tiu bord'
..... kadavron li vidis en akva
port'

'9 Ŝin al la bordo portis li
kaj faris harpon belan el ŝi

'10 Prenis ludisto da ora har'
..... kaj faris al harpo la
kordojn en ar'

'11 Prenis ludisto la fingrojn
for kaj faris al harpo la
klavojn por sonor'

'12 Prenis ludisto da blanka
mam' la harpo sonoru per
dolĉa gam'

'13 Li portis la harpon al
edziĝbien' kie dancas kun
ora rubando novedzin'

'14 Fluis sur harpo la batoj tri
..... Ŝtelis l' edzino fianĉon de
mi

'15 Dimanĉe ŝi sidis en
edziĝvest' kaj lunde
bruliĝis al cindra rest'

& Verda Ĉapo:

< Rekante 21 el 37 batoj por strofo, entute 481 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Gianfranco Molle. Baladigis Martin Strid per nova rekantaĵo kaj modifo de melodio de Sigurda balado, Norda Kantaro #4401.>

(#Melodio:

<:37> (

/dodo dore doTi LaSo; dodo dore mimi mimi; mifa soso somi mire; dore doTi LaLa LaSo;

(#Rekantaĵe: do mire do dodo Ti La; La3La LaTi LaSo SoSo; SoSo SoSo LaSo do; do mire do dodo Ti La a)

)×6)+

(&Strofoj:

'1 Estis foje Ĉapo Verda, ;
bona knabo, multe lerta, ;
diligenta novlernanto ; de la
lingvo Esperanto.

(×:; **Zorgojn mi foje forgesas**
; Mi pri saĝo ne promesas ;
kaj malgajon venkis mi ;
Tion mi ĝoje konfesas.)

'2 Dum li iras al la grupo ;
renkontiĝas kun la lupo ;
deĵoranto sub servuto ; de la
Brita Instituto,

'3 por la svingo kaj la lek' ; de
la flago "junjon-ĝek"! ; Kun
oksforda tono diras ; la lupeg':
"vi kien iras?"

'4 "Al la kurs' konversacia ; de
la lingv' internacia, ; kaj
neŭtrala kaj facila, ; por la tuta
mond' utila!"

'5 - tuj respondas Ĉapuleto ;
kun en man' verda libreto; kaj,
ĝentile salutante, ; al la klub'
ekiras lante.

'6 Sed la lupo pli rapide ; ĝin
atingas, kaj perfide ; ruze
trompas l' instruiston, ; kiu
perdas la ekziston

'7 formanĝita unuglute ; de la
lupo, kiu tute ; tuj kamuflas
sin simile, ; kaj atendas tre
trankvile.

'8 Tok! Tok! Venas Ĉapo
frape, ; kaj li haltas mire,
gape... ; "Kiel grandaj la
okuloj!" ; "Por kontrolo de l'
reguloj."

'9 - diras lupo sen ŝanceloj. ;
"Kiel grandaj la oreloj!" ; -
Verda Ĉap' insiste provas. ;
"Tiel aŭdi bone povas

'10 mi pri kaz' akuzativa." ;
Verda Ĉapo plu naiva: ; "Kial
estas buŝ' enorma, ; kiel
granda pordo forna!"

'11 "Por vin manĝi ja pli
bone!" ; Kaj la lupo,
senpardone, ; salte kaptas
Verdan Ĉapon, ; manĝas
korpon, manĝas kapon.

'12 Lin englutis dumminute, ;
lin kruele voras tute, ; ŝiras,
maĉas lin kun krako, ; ĝis
pleniĝo de l' stomako.

'13 Kaj post tiu entrepreno, ;
la lupeg', sen ia ĝeno, ; vivis
longe dumjarcente, ; tre feliĉe
kaj kontente.)

& Incesta balado:

< Rekante 14 el 35 batoj por strofo, entute 490 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Cornelis Vreeswijk inspirita de Buffy Saint-Marie, per kies avino venas la originala kanto. El sveda interpretis kaj baladigis Martin Strid (2016) per melodio simila al tiu de Vreeswijk kaj nova rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,5:35> (

A;Mi /MiMi MiMi MiMi MiRe DoLA LASO LA;Mi MiLa LaTi doTi LaLa LaMi MiRe Mi;Mi MiLa LaTi doTi LaLa MiMi MiFi So;

(#Rekantaĵe: LaTi doLa LaMi DoDo DoRe Mi;Mi LaTi doTi LaMi MiRe DoLA LASO LA)

)×14)+

(&Strofoj:

'1 Ma/rian mi renkontis kaj tre enamiĝis mi. ; Al miaj amdeziroj la respondo estis ŝi ; Ne spertaj pri amindumado ambaŭ estis ni.

(×: **Amo ja necesas, amo kaj amor' ; kaj belulinon amas mi profunde en la kor'.**)

'2 Sed kiam paĉjo vidis ŝin, li diris "Bedaŭrinde ; vi al ŝi ne amindumu, kvankam vere linda ; en ĉi tiu kazo via amo ne estu blinda."

'3 Paĉjo severe min admonis: "Kun ŝi vi ne estos ; Fuĝu nepre tiun damon, filo, kiel peston ; ĉar ŝi kaj vi havas patron saman, kaj tiam fariĝos incesto."

'4 Poste mi renkontis Ludmilan, ŝi estis vere bela ; Kiam mi rigardis ŝin, mi sentis koron ŝvelan ; kaj mi ĵuris al ŝi resti ĉiam fidela.

'5 Ni volis fianĉiĝi sed tiam
diris mia paĉj' ; "Mia filo, tenu
fingrojn for de tiu dama plaĉ' ;
ĉar mi ne volas vidi vin en
abomena kaĉ'."

'6 Paĉjo diris: "Mia filo, bone
min aŭskultu ; Se vi edzinigos
ŝin malbonos la rezulto ; Se
frato kun fratino kuŝas estas
sangadulto."

'7 Poste Evan mi ekamis, estis
ni obsedaj, ; kaj ne povis eviti
ke fariĝis ŝi graveda ; kaj iris
mi al ŝiaj gepatroj svaton urĝe
pleda.

'8 Sed kiam patron mian
ekvidis ŝia patrin' ; laŭte kriis
ŝi, ĉar Eva estis mia fratinn' ;
por nia amafero venis do
abrupta fin'.

'9 Johanan kaj Galinan mi
devis lasi for ; Lizan kaj
Birgitan por kiuj batis mia kor'
; kaj sveltan Petronelan
adiaŭis mi en plor'.

'10 Ĉar paĉjo konis iliajn
patrinojn kaj diris en
konsekvenc': ; "De ŝi vi vin
fortenu zorge ek de la komenc'
; kaj al ŝi ne edziĝu ĉar ŝi estas
via parenco'."

'11 Komprenu, civitano, ke
malridetis mia vizaĝ' ; Mi
sentis min fermita en ĉiama
fraŭleca kaĝ' ; Ĉar estis mi
parenco de ĉiu knabino en nia
vilaĝ'.

'12 Cindriĝis mia ardo pro
amora efemer' ; seksumo estis
revo sed realo jen sufer' ; do
iris mi al panjo kaj mi plendis
pri l' mizer'.

'13 Panjo min aŭskultis kun
granda interes' ; kaj sur la
vangon sentis mi la varmon de
ŝia kares' ; kaj poste min
konsolis ŝi per milda konfes':
.....

'14 "Paĉjo via fikulo estas laŭ
kutimo kaj ŝajn' ; Kaj ĉiujn
tiujn knabinojn certe generis li
kun fajnn' ; sed li ne estas via
patro, do edziĝu al kiu ajn."
.....)

& La nigra ŝalo:

< Rekante 18 el 31 batoj por strofo, entute 496 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Aleksandr Puŝkin (1820). El rusa tradukis Sergej Rublov (2000). Baladigis (2015) Martin Strid per melodio kaj rekantaĵo de Sigmunda balado, ŝanĝante pronomon "mi" al "li".>

(#Melodio:

<:31> (/mi mi dore mi mimi mimido re lfa;fa mimimi mimimi mimido re lfa;

(#Rekantaĵe: mire do; do3mi mimi re do; rere rere re re; mi mire doTi La; So3mi mimi re do)

)×16)+

(&Strofoj:

'1 /Freneze li spektas la nigran de ŝa2l', ; kaj koron senviglan turmentas fata2l.

(×: **En la ĉen' ; Dancu nun trankvile ; Ĉiuj ni trankvilas ; Jen en amika ĉen' ; Dancu nun trankvile.**)

'2 En lia juneco, kun vanta anim', ; Li amis juninon pasie, sen fin'.

'3 Plenigis lin amo kun ĉarmo kaj fort', ; sed baldaŭ ĝin rompis severo de sort'.

'4 Jen foje dum gaja amika festen' ; envenis hebreo kaj flustris kun trem':

'5 "Amuzon vi havas, senzorgas vi pli, ; sed dume perfidas junino al vi".

'6 Li kraĉe insultis pri tiu afer', ; serviston alvokis en kruda sever'.

'7 Kun sklavo fidela li rajdis sen tim', ; forestis indulgo en lia anim'.

'8 Jen vidas li pordon, lin kaptas angor', ; malhelpas okuloj, ekstremas la kor'.

'9 En ĉambron li venas, post blanka kurten' ; juninon perfidan karesis armen'.

'10 Ekservis la koro; ekbrilis
ponard' ... ; kaj ĉesis abrupte
la kiso kun ard'.

'11 Kaj korpon senvivan li
tretis sen fin', ; rigardis silente
al pala junin'.

'12 Memoris li kriojn... sed
venĝis rigor', ; pereis junino
kaj amo-trezor'.

'13 Demetis li ŝalon kaj poste
per ŝal' ; silente li viŝis la
sangon de ŝtal'.

'14 La sklavo dum nokto, en
nigra silent', ; forĵetis la
korpojn al onda torent'.

'15 Okulojn plej ĉarmajn ne
kisas li plu, ; forpasis amuzoj
kun gajo kaj bru'.

'16 Freneze li spektas al nigro
de ŝal', ; kaj koron senviglan
turmentas fatal'.

& Manĝokanto:

< Rekante 15 el 31 batoj por strofo, entute 496 paŝoj dum 5 minutoj. Norda Kantaro #4790. Verkis Carl Michael Bellman (1794). Tradukis Kukoletto (1993). Baladigis Martin Strid per disdividi la strofojn kaj forpreni unu lasteron takteron de la rekantaĵo. Klarigoj (*): '3 Kva = kiu. '6 Fingrojn. '7 Tan = tiun.>

(#Melodio:

<:31> (

h;SO /DoDo MiMi So3Fa Mi;Re DoDo ReMi Fa3Mi Ree;hSO
DoDo MiMi So3Fa Mi;Re DoDo TITI Do

(#Rekantaĵe: oo;SoSo FaRe ReTi doSo Soo;SoSo FaRe ReTi
doSo Soo;SoSo FaaFaFa MiiMiMi ReeReRe Dooo;Do
ReMiFaRe DoTILATI Do;h)

)×16)+

(&Strofojn:

'1 Jam /baldaŭ do ni /trotas for
; el /Bakĥa bruo /kaj tumult' ;
ĉar /morto vokas: /Fin' je hor' ;
naj/baro venu, /kult'

(×: **Ĉu pro/fundas via
/tombo tro? ; Nu, ve, /drinku
do, bo/telhero'! ; Drinku
/nun same unu, same /du,
same tri ; Pli /ga2ja2
mo2rto2s /vi.)**

'2 Ba/stonon faldu /vi, aĝul' ;
Ju/nul', obeu /min, laŭ fak': ;
Plej /belan nimfon /ridokulan ;
/prenu sub la /brak'.

'3 Vi ĉe premilo kaj pokal' ;
ĉapeloblikva ruĝvizaĝ' ; vin
baldaŭ portos pro fatalo ; nigra
marŝ-omaĝ'

'4 Vi babilanta sen konsist' ;
kun skarpa, stela redingot' ;
Jam ĉerkon finis ĉarpentist' ;
kovrilon tuj rabot'

'5 Sed vi, kva* kun
grumblema ton' ; post rigloj,
ŝlosoj, feroj, krad' ; ripozas
vin sur kest' da mon' ; en via
barikad'

'6 Kaj vi, ĵaluza, kva frakosas ;
da botel', spegul', pokal' ;
Bonnoktu, trinku for de l' glas'
; salutu al l' rival'

'7 Kaj vi, kva sub titolsonor' ;
almozbastonon oris jare ; kaj
ne havas, malgraŭ glori' ;
ŝilingon por mort-ĉar'

'8 Kaj pigra vi poltron', kolere
; malbenas vian lulilon sone ;
sed ebrias po vespere ; ĝis
lasta glasduon'

'9 Vi kva ĉe Marsa
trompetkant' ; paŝegis en la
sanga jak' ; kaj kurtenlita
tumultant' ; poltron' en Ĥlora
brak'

'10 Kaj vi kva kun orlibra
streĉ' ; stariĝas ĉe la
templinuit' ; kapskue saĝa
vokas eĉ ; abismon al milit'.
.....

'11 Sed vi, kva kun honesta
klin' ; amikojn donas al akuz' ;
mallaŭdas ilin ĉe la vin' ; kaj
kvazaŭ por amuz'

'12 Eĉ ilin ne defendas vi ;
kvankam el ties botelfund' ; vi
povas leki viajn kvin* ; ĉu vi
respondas nun?

'13 Sed vi kva ĝis la revetur' ;
de kiam tablen venis vi ;
tintigas ne pro mastra kur' ;
dum Drinku! vokas li:

'14 Tan* gaston for de l' festo
jen ; kun sia bando pelu, puŝ!
; Kaj poste kun malammiĉen' ;
ek, tason el la buŝ'

'15 Ĉu vi kontentas? ho najbar'
; do laŭdu l' mastron el la kor'
; se samas nia voja par' ; nin
sekvu, trinku for

'16 Pro ruĝa kaj pro blanka
vin' ; mastrinon riverencu jam
; Glitigu en la tombon nin ;
sub vesperstela flam'